

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ' — ΑΡΙΘ. 351

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1907

ΟΙ ΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Μέχρι του παριελόντος Σαββάτου οι πρώτοι μήνες του χειμῶος μέλλει τὸ βροχίον, ἔδδεν εἰς τὴν Κύπρον ἡμέρας σχεδὸν ἐπτα, ἀπὸ τῆς θερμότητος σπανίως εἶχε πέσει ἓνα ἢ δύο βαθμοὺς κάτω τῆς μετρίας. Καὶ ἡ θύελλα — ἡ παγεθυελλα μᾶλλον — ἡ ἐκπύματα ἐξ ἀπροσπτοῦ ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἡμέρας ὡς ὠδὸν τοῦ νέου ἔτους, ἡ διαρκούσα ἐστὶ καὶ ἡ ὁποία ἐφέρει μέχρι τῆς πρωτευούσης τὴν χιόνα, ἔκαμε φυσικὰ οὐδ' ὅλως εὐχάριστον, ἐντύπωσιν, καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐργασίας ἐγένετο.

Εἰς τὸ κλίμα μας δὲν εἶνε συήθεις οἱ παγετώδεις καὶροὶ καὶ δταν πρὸ μηνὸς ἀνεγινώσκαμεν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα περὶ τῶν τρομερῶν χιονοθυελλῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμάστιζον τὴν Εὐρώπην, ἡμεῖς ἐταῦθα ἀπελάουμεν τὴν θερμότητα τῶν 15 καὶ 17 ἑκατοσταθμῶν. Ἀλλὰ τώρα, τοῦλάχιστον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν αὐτὴν, . . . ἤλθε καὶ ἡ σειρά τῆς Κύπρου.

Ὁ καιρὸς ἐν τούτοις εἶνε ὑγιεινόςτατος, καὶ αἱ ἰδιάζουσαι ἀσθένειαι σχεδὸν ἐλλείπουσιν. Ἀλλ' αἱ συγκοινωνίαι πάλιν ἔχουν πάθη βαρύτατα, διεκόπησαν πανταχοῦ, ἐφ' ἡ τελευταία ποῦ θὰ μάθῃ τὸ δυσάριστον αὐτὸ εἶναι τῇ Κυβέρνησι. Οἱ χείμαρροι ἐπαυγέμενται, εἰς σημεῖον, ὥστε οὔτε ἀνθρώποι οὔτε ἄλογα νὰ ἴμωκοῦν νὰ τοὺς διαδοῦν, διότι κατὰ γενικὸν κανόνα εἰς ἀγέφυρῶν, εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν καὶ κατὰ τὸν παριελόντα αἰῶνα.

Εἰς οὐδ' ὁμοίωσιν πρὸς τὴν πρωτεύουσιν ὁδὸς ἐλλείπουσι γέφυραι καὶ ἡ νέκρωσις τοῦ ἐμπορίου μὲ τὸ πρῶτον πῆδημα φύλλου εἶνε πλήρης, ὥστε νὰ προκαλῇ τὴν πλέον μεγαλοχολικὴν ἐντύπωσιν. Ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Ἀρμοστής, ἀπὸ τῶ παραθύρων αὐτοῦ τοῦ γραφείου τοῦ ἀτενίζων, δύναται νὰ διακρίνῃ καὶ νὰ μελετήτῃ μίαν ἀπὸ τὰς πρώτης σημασίας βελτιώσεως τὰς ὁποίας ἡ Μεγάλη Βρεταννία δὲν ἔκαμεν ἀκόμη εἰς τὴν νῆσον ταύτην.

Ἐὰν ἀφήσωμεν τὰς κυρίας ὁδοὺς, καὶ αἱ ἀγροτικά, αἱ κατασκευαζόμεναι διὰ τῆς ἀγγαρείας τῶν χωρικῶν, ἔχουσι μεταβληθῇ πάλιν εἰς ἀδιάδοχα ἔλη, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν παρέχει δλατὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα, καίτοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποχρεώμενη, πρὸ ἐστρώσειν στερειώτεράν αὐτῶν. . . δι' ἐλλείψιν χρημάτων. Κατὰ τὸν τρόπον τούτον, συγκοινωνία μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρίων καὶ τούτων πρὸς τὰς πρωτευούσας παύει νὰ ὑπάρχῃ, ὅπως εἰς τὴν ἐτοχὴν τοῦ Κατακλυσμοῦ, ἐφ' οἱ αὐτοὶ χεῖρες χωρὶς παρὶέχονται σχεδὸν εὐχαρίστως τὴν ἀγγαρείαν τῶν ἀγροτικῶν ὁδῶν, διότι βλέπουσι πόσῃ ἀάπτειν δίδει ἡ εὐκολία τῆς ἐπικαιωρίας. Ἀλλὰ πρώτη ἦτις παρασπονδεῖ εἰς τὸν νόμον εἶνε ἡ Κυβέρνησις, ἐφ' ἔχομεν ἀκόμη εἰς τὰ ὧτά μας τοὺς λόγους τῆς Ἐξοχότητος τοῦ, ὅτι εἰς τὴν Κύπρον ὑπάρχουν ἀρκετοὶ καὶ καλοὶ νόμοι, ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόζωνται.

Ὡς πρὸς τὴν γεωργίαν, ἐπὶ δλα τὰ σημεῖα τῆς Νήσου εὐλογεῖται τὸ θέμα τοῦ Ὑψίστου. Ἡ ἀ-εψις, ἕως τώρα εἶνε θαυμασία. Αἱ βροχαὶ τῆς ἐβδομάδος ταύτης, καὶ αἱ χιόνες καὶ οἱ παγετοὶ ἀκομῇ, ἤλθαν εἰς στιγμήν ἐπιτηδειοτάτην, διὰ τὴν εὐλοκίαν τῆς γεωργίας — τῆς μόνης σωτηρίας τῆς Κύπρου. Ἐἶνε τὸ πεμπτον τῆς εὐφορίας ἔτος, καὶ, ἐλπίζομεν εἰς τὸ ὅτι, δλατὸ πρὸς δλα τὰ προσεχῆ. Ὁ τόπος δχι μόνον θὰ χορτασθῇ καὶ ἐφίτος, ἀλλὰ καὶ θὰ δυνηθῇ διὰ τῆς ἐξαγωγῆς προϊόντων νὰ καλύψῃ περὶπου τὰ βάρη τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἀλλὰ παρὰ τὰ τυεχῆτα ἔτη τῆς εὐφορίας, τινὰ τῶν ὁποίων εἶνε τὰ ἀρίστα τῆς τελευταίας τριακονταετίας, ἡ οἰκο-

νομικὴ κατάστασις πολὺ ἀπέχει τοῦ σημείου τῆς σταθερότητος. Ἀλλοτε, δταν ἔλειπεν ὁ Φόρος τῆς Ὑποτελείας, μόλις πρὸ 33 ἔτων, ἐν μόνον ἔτος εὐφορίας δχι μόνον ἀνταπεκρίθη εἰς πάσας τὰς ὑποχρεώσεις δεινῆς τετραετοῦς δυστυχίας, ἀλλὰ καὶ ἠνέρθωσεν ὀριστικῶς τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῶν κατοίκων. Σήμερον, μετὰ πενταετὴ γεωργικὴν ἐπιτυχίαν, βλέπομεν τοὺς γεωργοὺς ἀπὸ δλα τὰ σημεῖα τῆς Νήσου νὰ προστρέχωσιν εἰς σύναψιν δανείων διὰ νὰ καλύψουν ἀτελειώτους ὑποχρεώσεις τῶν.

Ἡ ἐλλείψις τοῦ ἀναγκαίου χρημάτων, καὶ μετὰ τὴν προσθήκην τῶν 100,000 λιρῶν τῆς Ἐταιρείας τῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς, μένει πάλιν ζήτημα τόσον φοβερόν, ὅσον ἦτο, καὶ θὰ εἶνε. Καὶ ἀτραλῶς θὰ καταστῇ φοβερώτερον ἐφ' ὅσον ἀφήνομεν τὴν πληγὴν ἀνοικτὴν — ἐφ' ὅσον κατ' ἔτος ἐξάγεται ἐκ τοῦ τόπου τὸ οἰκονομικὸν περίσσευμα αὐτοῦ ὑπὸ τὴν πρόστυχον δικαιολογίαν τοῦ Φόρου τῆς Ὑποτελείας.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Theodor Fuchs.

(Ἐκ τοῦ «Νέου Ἐλευθέριου Τύπου» τῆς Βιέννης.)

Φρονῶ πρῶτον, ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ λάβωμεν τελείαν ἔννοιαν τοῦ κλασσικοῦ βίου τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, ἀνευ γνώσεως τῆς ἐλληνικῆς καὶ λατινικῆς γλώσσης.

Διύτερον δέ, ὅτι τὰ ἡμέτερα τῆς σήμερον γυμνάσια δὲν δύναται νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίωσιν νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνθρωπιστικὰ παιδευτήρια.

Ἄν λοιπὸν ὦτιν δυντῶς ἀληθεῖς ἀμφότεραι αὐταὶ αἱ ὑποθέσεις μου, τότε ἐγείρεται κατὰ λογικὴν ἀκολουθίαν τρίτον τι ζήτημα, τὸ πῶς λοιπὸν δεόν νὰ μετακοσμηθῇ τὸ γυμνάσιον, ὥστε νὰ εἶνε δυνατόν νὰ θεωρῆται κλασσικὸν ἐκπαιδευτήριον. Προδήλως δὲ ἐν τῇ πραγματικότητι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε τὸ πάντων σπουδαιότατον. Διὰ τοῦτο ὑπολαμβάνω καθήκόν μου λύσιν τινα αὐτοῦ νὰ ἀποπειραθῶ. Ἀλλὰ τρεπόμενος ἐπὶ τὸ θέμα τοῦτο, ὀφείλω πρὸ πιντὸς νὰ ἐξάρω, ὅτι καθολικῶς ἰσχυρόν τι διάγραμμα περὶ ὀργάνωσις τῶν ἀνθρωπιστικῶν παιδευτηρίων δὲν ὑφίσταται, καὶ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα μόνον θεμελιώδεις τινὲς ἀρχαὶ δύναται τίς νὰ καταγράψῃ, ὧν ὁμῶς ἡ ἐκτέλεσις θὰ διήσῃ νὰ προσαρμοζῆται εἰς τὰς ἐκάστοτε περιπτώσεις. Θὰ εἶνε δὲ ἡ προσαρμογὴ αὕτη δυνατὴ μόνον τότε δταν τις περὶ τῆς διανομῆς τῆς διδασκείας ὕλης, περὶ τῆς μεθοδοῦ τῆς διδασκαλίας, καὶ ἐν γένει περὶ τῆς δλης ἐργασίας τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἀφήνῃ τοῖς διδασκάλοις ὡς δυνατόν ἐλευθερίαν τὴν χεῖρα.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ.

Πρῶτη ἀρα ἀνάγκη πρὸς ἐπιτυχίαν ἀληθοῦς ἀνθρωπιστικοῦ γυμνασίου εἶνε ἡ ἐλευθερία τῶν διδασκάλων. Ἐνὺν ὁμῶς διοικησις τῶν γυμνασίων εἶνε ἰσχυρῶς συγκεντρωτικὴ καὶ γραφειοκρατικὴ. Πάντα γίνονται ἐκ κανονισμοῦ καὶ πάντα ὁμοίῳ μορφῇ, διὰ πᾶσαν δὲ ἐλευθερίαν κίνησιν οὐδεὶς παρέχεται χωρὸς. Ἡ διδασκεία ὕλη ἐν ταῖς καθ' ἐκάστας τάξεσιν εἶνε ἀκριβῶς τεταγμένη, καὶ ἐν ἐκάστη τάξει εἶνε ὀρισμένον ἀκριβῶς τὸ τίνα πράγματα πρέπει νὰ διδάσκωνται καὶ ἐν τίνι μέτρῳ ὕψι σημειον, περὶ δὲ ἡ πᾶσα τοῦ σχολείου ἐπιμέλεια πανταχοῦ περιστρέφεται, ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως ἀρχομένη, μέχρι τῶν περιβοήτων καὶ διαβοήτων ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων, εἶνε τὸ πῶς θὰ φθάσωσιν ἐν τοῖς καθ' ἑκαστα εἰς τὸ προδια-

γεγραμμένον τῆς διδασκαλίας ὄριον, ἥτοι τὸ πῶς τὸ γράμμα τοῦ νόμου θὰ πληρωθῇ.

Μόνον ἐν βιοποριστικοῖς καὶ ἐπαγγελματικοῖς σχολείοις τὸ ὁμοίμορφον πάντων τῶν ἰδρυμάτων τούτων καὶ ὁ ἀκριβὴς καθορισμὸς τοῦ διαγράμματος καὶ τοῦ ὁρίου τῆς διδασκαλίας εἶνε πάντως φυσικὴ ἀνάγκη. Διότι ἐν τοῖς τοιοῦτοις τὸ πρᾶγμα εἶνε τοῦτο, τὸ νὰ παρέχῃσι τοῖς μαθηταῖς παντελῶς ὠρισμένας γνώσεις καὶ ἐμπειρίας ἐν μέτρῳ ὠρισμένῳ, ἥτοι τὰς γνώσεις καὶ ἐμπειρίας αἰτίνες πανταχοῦ εἰσὶν ὠρισμένα διὰ τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα καὶ ἀνάγκη παρὰ παντὸς τροφίμου κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον νὰ ἐπεκτείνωνται.

Τὸ πρᾶγμα ὁμῶς εἶνε ὀλίγον διάφορον ὅσον ἀφορᾷ εἰς γυμνάσιον ἀνθρωπιστικόν, ὅπερ προορισμὸν ἔχει οὐχὶ εἰς ὠρισμένον τι ἐπάγγελμα νὰ παρασκευάζῃ, ἀλλὰ σκοπὸν πρ. τίθεται τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν τῶν τροφίμων αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Ἐνταῦθα λοιπὸν πᾶσα ἀποπειρά ὑπὲρ τοῦ ὁμοιοτύπου καὶ νεομοθετημένου ἀνάγκη νὰ ἐνεργῇ παρὲς θανατηφόρος. Διότι τὰ γυμνάσια εἰσὶ οὐχὶ πάντα ἴσα, ἐπειδὴ γυμνάσιόν τι ἐπαρχίας τινὲς ἢ μικροῦ τόπου εἶνε τι παντελῶς διάφορον ἢ τὸ γυμνάσιον μεγάλης πόλεως. Καὶ Πελοποννησικόν τι ἢ Τεχικόν ἢ Σλαβωνικόν γυμνάσιον, εἶνε τι ὅλως ἄλλοιον τοῦ Γερμανικοῦ ἢ Ἰταλικοῦ. Αἱ τάξεις ἀλλοιοῦνται σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ὅ, τι δύναται τις νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τινι τάξει παιδίων, καθίσταται ἀδύνατον ἐν ἄλλῃ τάξει. Καὶ οἱ μαθηταὶ εἰσὶν ὅλως διάφοροι, ὁ δὲ τὸ αὐτὸ παρὰ πάντων ἀπαιτῶν, οὗτος ἀξιοῖ τὸ ἀδύνατον. ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ.

Ἄλλ' ὅλως βλαβερὰν ἐπίδρασιν ἔχει ἰδιαζόντως τὸ σύστημα τοῦτο τῆς γραφειοκρατικῆς διατάξεως ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν διδακτικῶν μεθόδων. Ἡ μέθοδος τοῦ διδασκάλου εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς διδασκαλίας, καὶ δύναται τις ἄνθρωπος ὑπερβολῶς νὰ εἰπῇ, ὅτι ἐν ἀνθρωπιστικῷ ἐκπαιδευτηρίῳ ἐν πολὺ ἥττονι μοίρᾳ κεῖται τὸ τί διδάσκειται ἢ τὸ πῶς διδάσκειται. Ἄλλ' ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας δὲν εἶνε τι ἀτάλειτον, οὐχὶ τι δηλοδὴ καθορισθὲν, ἀλλὰ τι αἰεὶ ἐπὶ τὰ πρόσω χωροῦν καὶ τελειώσεως ἐπιδικτικόν, καὶ μάλιστα αὕτη ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν ἀπαιτεῖ καὶ ἀνάλογον τῶν μεθόδων μεταβολήν.

Ἀλλὰ πόθεν θρεῖται νὰ προέλθῃ ἡ πρόοδος αὕτη τῶν μεθόδων; Ἡ ἴσως τινὲς πιστεύουσιν ὅτι δύναται νὰ ἐκπηγάσῃ καὶ ρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως; Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε παντελῶς ἀδύνατον. Διότι ἡ τελειώσις τῆς διδακτικῆς μεθόδου δύναται μόνον ἐν τῇ πράξει νὰ λάβῃ ὑπαρξιν, καὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ δύναται μόνον ἐκ παιδευόντων διδασκάλων νὰ ἐκπηγάσῃ. Ἀλλὰ νῦν ἂν τολμήσῃ τις τῶν διδασκάλων νὰ καταλείπῃ τὰς πεπατημένας ὁδοὺς τῆς συνηθείας, εἰς περὶ τῆς λατινικῆς γλώσσης, καὶ νέας ὁδοὺς νὰ εἰσέλθῃ, αὐτὸν σχεδὸν ἀναποδράστως ἐμπεπλεγμένον εἰς ἀγῶνα πρὸς τὰς προεσχηκυίας ἀρχάς, ὅστις θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τοσοῦτον, χρόνον, μέχρις οὗ ὁ ὀχληρὸς καινοτόμος τὴν διάνοιαν θυσιάσῃ, καὶ ἡ προεσχηκυία ἀρχὴ ἐξαγγελίῃ καταπεπραυμένη ὅτι ὑπὲρ κούσεν ἀξιεπαινώως. Ἡ γραφειοκρατεία εἶνε ἐχθρὸς θανάσιμος τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, καὶ ὅπου τὸ ἕτερον ἀρχεῖ, οὐδεὶς ὑπάρχει χώρος διὰ τὸ ἕτερον. Ὅθεν ἡ πτώσις τῆς γραφειοκρατείας, ὅπερ ἐστὶν ἐλευθερωτέρα κίνησις τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν, εἶνε ὁ πρῶτος θεμελιώδης ὁρος πρὸς δημιουργίαν ἀληθοῦς ἀνθρωπίζοντος σχολείου.

Η ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΛΩΣΣΑ.

Νῦν ἔρχομαι ἐπὶ ἕτερον κεφάλαιον, ἥτοι τοῦ τῆς γλώσσης ζητήματος ἡτις εἶνε τὸ σημεῖον τὸ ὑπὸ πάντων κέντρον τοῦ ὅλου ζητήματος καὶ τῆς συζητήσεως θεωρούμενον καὶ περὶ ὃ πάντα τὰ ἄλλα περιστρέφονται. Εἶνε δηλαδὴ ἀνάγκη αἱ νεκρὰ κλασσικὰ καὶ γλῶσσαι νὰ διδάσκωνται, ἢ αἱ ζῶσαι, ἢ ἀμφοτέραι; Ἐγὼ φρονῶ ὅτι μετὰ τὰ εἰρημμένα ἢ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπάντησις δὲν δύναται νὰ εἶνε δύσκολος, διὰ τὰς:

Ἰπὴρχε χρόνος καθ' ὃν σύμπαντα τὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα καὶ ἐτι μᾶλλον σύμπαντα τὰ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ κοινῶν συμφερόντων ἀπτόμενα, κατεγγράφοντο ἐν λατινικῇ γλώσσῃ (1). Καὶ πάλιν ὑπῆρχε χρόνος, καθ' ὃν πᾶς ὅ, τι ἡ ἀνθρωπότης κατεῖχεν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔργοις τῆς ποιήσεως, τοῦτο συνεκέντροντο εἰς τὰ ἀρχαῖα ποιητικὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων. Ὅτι λοιπὸν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἡ σπουδὴ τῶν κλασσικῶν γλῶσσῶν ἐτίθετο ἐν πρώτῃ μοίρᾳ, εἶνε πολὺ φυσικόν, ἐπειδὴ αὐ-

ταὶ αἱ γλῶσσαι ἦσαν ἡ μόνη κλεῖς ἢ εἰς τὰς πηγὰς τῆς διαμορφώσεως εἰσάγουσα.

Νῦν ὁμῶς ἡ κατάστασις αὕτη μετέλλαξε παντελῶς. Τὰ ζῶντα μεγάλα ἔθνη ἐδημιούργησαν αὐτοῖς ποιητικὴν φιλολογίαν, ἡτις παντάπασιν ἐξισοῦται πρὸς τὸ ὕψος τῆς Ἑλληνικῆς, ἴσως μάλιστα καὶ ὑπὸ τινος ἐκπαιδευτικῆς ἀνταρρήτως ὑπερβαίνει ταύτην (2). Ἡ ἐπιστημονικὴ γραμματεία καταγράφεται μόνον ἐν ταῖς ζῶσαις γλώσσαις. Πᾶς ὅστις θέλει νὰ κινήται ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τῆς κοινωνίας στρώμασι, καὶ πᾶς ὅστις ἀφοσιῶται αὐτὸν εἰς ὑψηλότερόν τι ἔργον, καὶ πρὸ πάντων ἐκεῖνος, ὅστις τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπιστήμας ἀφιεροῖ, εἶνε ἡ ἀγκασμένος νὰ γινώσκῃ ἀπαρατήτως ζῶσας γλῶσσας, διότι αὐτοὶ εἰσὶν αἱ ἀνοίγουσαι τὴν πύλην εἰς τῆς παιδείας τοῦ θνητοῦ.

Οὕτω ὁμῶς τὸ ζήτημα ἐκρίθη. Διότι ἂν τὸ γυμνάσιον εἶνε ἀνάγκη νὰ παρασκευάζῃ ἔργῳ καὶ ἀληθῶς πρὸς τὸν βίον, καὶ πρὸ παντὸς εἰς ἀνωτέρας σπουδὰς, τότε θρεῖται πρὸ πάντων νὰ θεραπεύῃ τὰς ζῶσας γλῶσσας ἐν μέτρῳ ὡς ἐνεστί μεγάλῳ, διότι ὅτι εἰς ἑνὸς τινὸς ἐν τῷ βίῳ καὶ ταῖς σημειναις σπουδαῖς ὅπως χρησίμους εἶνε, τοῦτο εἶναι αἱ ζῶσαι γλῶσσαι καὶ οὐχὶ αἱ νεκρὰ.

Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο οὐδεὶς ποτε θὰ δυηθῇ νὰ ἀντρέψῃ. Εἰ καὶ ἐγὼ θὰ ἐνέμιζον σφάλμα τὴν παντελὴ ἐξορὴν τῶν κλασσικῶν γλῶσσῶν ἐκ τοῦ σχολικοῦ προγράμματος, διότι οὐδεὶς ποτε θὰ ἀρνηθῇ ὅτι οὐχὶ καὶ ἐν ἐκείναις ἐγκλείεται σπουδαῖον τι στοιχεῖον τῆς παιδείας, ὅταν τις σωφρόνως αὐτὰς μεταχειρίζεται, οὐδ' ἀμφιβάλλω ὅτι παρὰ πολλοῖς νέοις, ὅταν οὗτοι δι' εὐστόχου μεθόδου καταμάθωσι νὰ ἐννοῶσι τὰς λαμπρότητας τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος, θὰ ἀναπνεύσῃ ἀσ' αὐτοῦ ὁ ποθος ἵνα καὶ τὰς κλασσικὰς γλῶσσας μάθωσι μάλιστα δὲ δὴ τὴν Ἑλληνικὴν. Διὰ ταῦτα ἐγὼ καὶ ἐνεκα τούτων καὶ ἄλλων πρακτικῶν λόγων θὰ ἐθιῶμαι σκόπιμον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ διδάσκωμι τὰς κλασσικὰς γλῶσσας, ἀλλὰ μόνον ἐν τοῖς ἀνωτάτοις γυμνασίοις, καὶ εἰς ἐπιστημονικὰς ἀσχολίας. (Ἀκολουθεῖ.)

(1) Ἐν τῇ Δύτει δηλονότι (Σ. 11.)

(2) Πολὺ σπάνιοι πιστεύουσι τὰ αὐτά, ὡς ἐλπίζω ὅτι θὰ ἴδωμεν ἄλλοτε.

(Μετὰφράσις.)

Χριστοφόρος Ν. Δρακοντίδης.

Η ΕΒΔΟΜΑΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς Λάρνακας κεφαλαιώδους διὰ τὴν στρώσιν σιδηροδρόμου μέχρι Λευκωσίας μέσον Ἰδαλίου, εἶνε μὲν κατηγορηματικῶς ἀρνητικὴ, ἀλλὰ βεβαιότατα δὲν δύναται νὰ εἶνε καὶ ὀριστικὴ.

Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει ποσα εἰκονομικὰ συμφέροντα διατρέχουσι κί. ἔκνον, μενύσεως ἀσυνδέτου τῆς Λάρνακος πρὸς τὴν πρωτεύουσάν, καὶ γνωρίζει ὅτι ὅλην τὴν εὐθύνην φέρει αὕτη. Καὶ οἱ ἀντιπροσωποὶ ἐφέτος εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκθέσωσιν ἐν τῷ Νομοθετικῷ σφεύστερον καὶ συντομώτατα τὰς ἀπειλουμένας ζητίας.

Ἄλλο εἶνε τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ Κυβέρνησις προτιμᾷ ν' ἀναλάβῃ αὕτη τὸ ἔργον ἀντὶ νὰ τὸ δώτῃ εἰς ἰδιώτας. Τοῦτο, διὰ τοιαῦτα ἔργα, ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν λέξιν καὶ τῆς πείρας καὶ τῆς ἐπιστήμης. Ὀφείλει ὁμῶς ἡ Κυβέρνησις νὰ γνωρίζῃ ὅτι θὰ ἐπισύρῃ ἐναντίον τῆς τῆς κατακρουγῆν ὀλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ παραμελούσα ἐπὶ πλέον τὸν σιδηροδρόμον Λάρνακος.

Ο ΚΟΡΑ Η Σ

Εἰς τὴν σειράν, τῶν ἐκδόσεων τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, ἐξεδόθη τεμὸς ἐξ 140 σελίδων, περιλαμβανὼν τὴν ἔργασίαν τοῦ Κορὰ ὡς ἐθνικοῦ παιδαγωγοῦ.

Συγγραφεὺς εἶνε ὁ κ. Χ. Π. Οικονόμου, Δ. Φ., καὶ τὸ βιβλίον ἐδραβεύθη εἰς διαγωγισμὸν. Οἱ διδάτκαλοι μας, ἐν πρώτοις, οἱ ἱερεῖς μας κατέπιν, ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι διαρκῶς ὑπ' ὀφθαλμῶν τὸ βιβλίον αὐτό. Τὰ ἐθνικὰ συγγράμματα τοῦ μεγίστου τῆς παλιγγενεσίας διδασκάλου, ἐκτενῶς ὡς εἶνε, ἴσως δὲ ἦσαν τόσον προσιτὰ ἰδίως εἰς τὰς δύο ἐν λόγῳ τάξεις. Τὸ προκείμενον ὁμῶς βιβλιαράκι λύει τὸ ζήτημα, καὶ ἀποτελεῖ κέρδος διὰ τὸν κατέχοντα αὐτό.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ

Διενεμήθησαν ήδη αι προταγήσεις πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγούς κλπ. διὰ τὴν συνήθη τελετὴν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Νήσου τὴν μεταπροσεχῇ Τρίτην, 23)5 Φεβρουαρίου, 2 μ. μ. Ἐφέτος ἡ ἑαρξὶς τοῦ Νομοθετικοῦ γίνεται ἐξ ἡμέρας βραδύτερον ἢ πέρυσιν.

Ἡ ἐκλογικὴ δίκη.

Ἡ δίκη τῶν ἐστάσεων κατὰ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς Λευκωσίας—Κυρηναίας ἐπαναλαμβάνεται ἐν Λευκωσίᾳ μεθ' αὐτὸν Δευτέρα.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Κενωθείσα ἔδρα ἐν Λεμεσῷ—Πάφῳ.

Ὁ Μητροπολίτης Κιτίου, ἐκλεγὶς βουλευτὴς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς καὶ ἐν Λεμεσῷ—Πάφῳ καὶ ἐν Λευκωσίᾳ Κυρηναίας, παρητήθη ἤδη εἰς τὸ πρῶτον ἐκλογικὸν διαμέρισμα.

Ἡ Κυβέρνησις διέταξεν αἰτίως νέαν ἐκλογὴν εἰς Λεμεσὸν Πάφον, ἵνα πληρωθῇ ἡ κενωθείσα ἔδρα. Ὑποψήφιος φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε μόνον ὁ κ. Χρ. Σώζος, πρῶτον βουλευτὴς.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Μεγάλα ψύχη καθ' ὅλην τὴν Νήσον.

Χειμῶν δριμύτατος, τόσον μᾶλλον καθόσον ὑπῆρξεν ὅλως αἰφ' ἑαυτοῦ, ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Νήσον. Ἡ μεταβολὴ ἔγινε διὰ τῆς θύελλης τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, διαρκεσάτης κατὰ διαλείμματα μέχρι τῆς Τετάρτης. Εἰς τὰς δύο ὁροσειρὰς ἐχινόιζε διαρκῶς, ἐνῶ εἰς τὰ πεδινὰ ἐβρεχε μὲ χάλαζαν. Εἰς Κυρήναιαν ἐχινόιζε μέχρι τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ψυχρὸς ὑπῆρξε σπάνιας δυνάμειος.

Εἰς τὴν Λάρνακα πάλιν αἱ βροχαὶ ἦσαν πολὺ περισσότεραι. Εἰς τὴν Μισογειὸν μεγάλας τρικυμῖαι, εἰκα τῶν ὁποίων καθυστέρησαν τὰ ταχυδρομεία.

Ὁ καιρὸς αὐτὸς εἰς τὴν γεωργίαν εἶνε ὠφελιμώτατος, καὶ μόνον εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ἔφερε βλάβην τινὰ διότι δύνανται τὰ ζῷα νὰ ἐξέλθουν εἰς βροχήν.

Τὸ αἰφνίδιον ψυχρὸς τοῦ μετὰ πολίτας ἔκαμ' νὰ ἐργάζωνται μὲ κλειστά καταστήματα καὶ μὲ μαγκάλια, τοὺς δὲ χωρικοὺς ἐκλείσιν εἰς τὰ σπίτια των, μὴ δυνηθέντων μέχρι χθὲς εὐδὲ ἐκ τῶν πλησιεστέρων χωρίων νὰ ἐλθωσιν εἰς Λευκωσίαν. Οἱ χεῖμαρροι ἐπλημμύρισαν, εἰς δὲ τὴν Μισογειά, ποτίζουσι διαρκῶς. Ἐξ ἐρεινῶν χωρίων, διδάτκαλοι ἔγραψαν ζητοῦντες ἐκτάκτους πιστώσεις διὰ κατασκευὴν θερμαστῶν. Τὸ πνέοντα ἀνεμὸν οἱ χωρικοὶ μας χαρακτηρίζουσι ὡς «μαχαίρι δίκοπον».

Ὁ σιδηρόδρομος Μόρφου τὴν Δευτέρα καὶ Τρίτην ἔδωκεν ἐκτάκτως ἐνδεκά βλάβης τινὸς παρὰ τὴν Αὐλώναν, ταχέως ἐπιδιορθωθείσης.

Ἀπὸ χθὲς ἔχομεν λιακάδα ἀλλὰ τὸ ψυχρὸς ἐξοκολουθεῖ. Θερμόμετρον χθὲς 4—5.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΙΘΑΓΕΝΩΝ

Δευτέρα αἰτήσεις περὶ αὐξήσεως.

Μετὰ τὴν πρῶτην αἴτησιν αὐτῶν, γενομένην πρὸ 22 μηνῶν, οἱ δημοσίοι ἰθαγε εἰς ὑπάλληλοι ἀποστέλλουσιν ἤδη διὰ τῶν Τμηματάρχων αὐτῶν δευτέραν αἴτησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ των, ἐν τῇ ὁποίᾳ προβάλλουσι πάλιν ὡς λόγον τὴν δυσανάλογον—τὴν κολοσσάαν ὑπερτίμησιν τῶν ἀναγκαίων τοῦ βίου, ἰδίως κατὰ τὰ τελευταία ἔτη.

Δύο τρεῖς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων, μετ' ὧν συνωμιλήσαμεν, ἐκ τῶν οἰκονομάρχων ἢ τῶν συντηρούντων οἰκογενείας, μᾶς ἀπήντησαν:

—Ἐχομεν πεποιθῆσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ὁρβὴν ἀντίληψιν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως πρὸ παντός. Καὶ ἀναμένομεν μετὰ βασίμων ἐλπίδων, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ ὑπόθεσις μας εἶνε ἐκ τῶν εὐλογωτάτων.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΓΕΦΥΡΩΝ

Πρόνοια εἰς τὰς δαπάνας τοῦ 1907.

Μερικαὶ γέφυραι, ἐπὶ χειμάρρων, διακοπόντων κυρίας ὁδοὺς μετὰ τῆς Λευκωσίας καὶ ὁλοκλήρων διαμερισμάτων, καὶ τὰς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς ἐνδεδρεύεται τῶρα ἐπὶ τόσα ἔτη, καὶ εἰκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ὁποίων πλείστα δυστυχήματα συνέβησαν ἕως τῶρα, ἀπεφασίσθη ἤδη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ κατασκευασθῶσιν.

Αἱ γέφυραι αὗται εἶνε: Μία πλησίον τῆς Δευτερᾶς, ἥτις πρόκειται νὰ συνδέσῃ ὅλην τὴν Πιτσιλιάν καὶ τὸ Παλαιχώρι μετὰ τὴν Λευκωσίαν. Μία πλησίον εἰς τὸ Δάλι, ἐπὶ χωρικῆς ὁδοῦ, ὑπὲρ τὸν χειμάρρον Ἀλυκόν. Καὶ δύο ἄλλαι γέφυραι μετὰ τῆς Λευκωσίας καὶ Σκυλλούρας.

Ἡ δαπάνη διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πολυποθῆτων αὐτῶν γεφυρῶν ἀνεγράφη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1907, οὕτως ὥστε αἱ ἐργασίαι ν' ἀρχίσωσιν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου.

Ὡσαύτως ἡ κατασκευὴ μιᾶς γέφυρας ἐπὶ τοῦ Πεδιᾶλου παρὰ τὸν Στροβόλον καὶ τὸ Ἀρμωστειὸν φαίνεται ὅτι ἀπεφασίσθη πλέον, ἐκ τοῦ ταμείου τῶν ἀγροτικῶν ὁδῶν, βοηθούσης καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Τὰς παρὰ τὸ Παλαιόμετοχον ὁμοῦ γέφυρας ἡ Κυβ. δὲν θεωρεῖ ἐπείγουσας ἀνάγκης.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΩΝ

Ἡ κτηνοτροφικὴ ἐκθεσις ἥτις εἶχεν ἐρισθῇ εἰς Λευκωσίαν διὰ τὴν πρῶτην ἡμέραν τοῦ Κυριακοῦ Μπατραμίου, ἤτοι χθὲς, ἀνεβλήθη διὰ τὴν πρῶτην τῆς μεθαύριον Δευτέρας.

ΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΟΔΟΙ

Τὸ Ἰταρὲ Συμβούλιον Λευκωσίας συνεδρίασε τὴν παρελθούσαν Δευτέρα καὶ ἐκύρωσε μὲ τινὰ τροποποιήσεις τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγροτικῶν ὁδῶν τῆς ἐπαρχίας διὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου μέχρις Ἀπριλίου.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΜΑΣ

Ἐσπερίδες ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀρμωστοῦ.

ὑπὲρ τῶν Κυπριακῶν Νοσοκομείων, καὶ ὑπὸ τὴν διακεκριμένην προστασίαν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Ἀρμωστοῦ, θὰ γίνῃ διπλὴ θεατρικὴ ἐσπερίς ἐν τῷ Θεάτρῳ Πάπαδοπούλου τὰς 2 ἑσπέρας τῆς Τετάρτης καὶ Πέμπτης, 24, 6 καὶ 25)7 Φεβρουαρίου, 8 μ. μ. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ Θεάτρου τὸ παρεχώρησεν εὐγενῶς χάριν τοῦ σκοποῦ. Θὰ δοθῇ ἐν ἔργον ἱαπωνικῆς ὑποθέσεως μετὰ γυμναστικὴν μουσικὴν. Τιμαὶ δι' ἑκάστην νύκτα εἶνε: θεωρεῖα κάτω καὶ μεσαίας σειρᾶς διὰ 4 ἄτομα 10 σελ. καὶ δι' ἑκάστην ἐπὶ πλέον καθέκλαν 2 1)2 σελ. Θεωρεῖα ἄνω διὰ 4 ἄτομα 7 1)2 σελ. καὶ δι' ἑκάστην ἐπὶ πλέον καθέκλαν 5 σελ. Ἐδραν 2 1)2 σελ. Πλατεία 1 σελ. Εἰσιτήρια παρὰ τῷ κ. Α. Μαυροκορδάτῳ ἐν Λευκωσίᾳ.

Αἱ ἐσπερίδες αὗται θ' ἀποτελέσωσι κάτι ὥρατον καὶ ἐντελὺς πρωτοφανὲς εἰς τὴν πόλιν μας.

ΔΥΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Εἰς τὸν κ. Δρακοντιδῆν, πρῶτον καθηγητὴν ἐν τῷ Γυμνασίῳ μας, ὀφείλομεν τὴν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μετάφρασιν τῶν δύο μικρῶν πραγματειῶν περὶ τῶν κλασσικῶν γυμνασίων ὡς σχολείων ἀνθρωπιστικῶν, τὰς ὁποίας ἐπο σήμερον ἀρχίζομεν δημοσιεύοντας.

Οἱ συγγραφεῖς ἀμφοτέρων ἀντλοῦν τὸ κύρος των ἀπὸ πολυετῆ καθηγητικὴν πείραν καὶ βιβλίαν ἀπορητητικότητά. Ὁ πρῶτος καταγγέλλει τὸν ὄργανισμὸν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ σημερινοῦ γυμνασίου ὡς γραφειοκρατικόν, ἐπιλέγων ὁρθότατα, ὅτι: ὅπου ὑπάρχει γραφειοκρατεία ἐκεῖ ἐλλεῖπει ὁ ἀνθρωπισμὸς, ἀρα ὑπὸ τὸν σημερινόν τρόπον διοικήσεως τὰ κλασσικὰ γυμνάσια οὐκ ἐκπληροῦσι τὸν ἀνθρωπιστικὸν προορισμὸν των.

Τὸ ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως ὑπάρχει πανταχοῦ ὅπου λειτουργοῦν κλασσικὰ γυμνάσια. Συνιστῶμεν τὴν μελέτην τῶν γυμνασίων τῶν γερμανικῶν καθηγητῶν καὶ εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ἀρμοδίους—ἐὰν εἶνε δυνατόν—καὶ τοὺς εὐχόμεθα καλὴν γνώμην.

Ἐν τέλει σημειοῦμεν ὅτι ὁ μεταφραστὴς ἐπιφυλάττει: νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀντιρρήσεις του ἐπὶ τινῶν γνώμων τῶν γερμανῶν, ἀντλῶν καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ πείρας καὶ μελέτης.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Ε'.

— Είνα τώρα όλίγα χρόνια πού ό αϊγυπτιακός έντόπιος τύπος ήρχισε όρμύτατον άγώνα έναντίον τών "Αγγλων.

— Δέν έννεώ όλα έκτερέτως αί έφημερίδες, άλλα δύο ή τρεις, οι οποίαι άναδύνουν τά έμπνεύσεις από τόν Μουσταφά Κάμελ, ήρπασαν τήν έθνη: μερικοί, όπως τήν λέγουν.

— "Ούτος ήμεν εκεί τά πνεύματα ήσαν άρκετά έρεθισμένα, και ένα όλο έίχε τον αϊ είχαν παρακινήση να μη έπισκεφθώ τάς άραβικές συνειδήσεις.

— Τό αϊγυπτιακό ζήτημα μπορεί να συνοψισθῇ εις όλίγα λόγια: "Η Αϊγυπτος διακηρύττει ν' αυτοδιοικήται, όπως εις τήν έποχήν του Μιχμέτ Άλή και του Ιμπραήμ πασά.

— "Η έγγρλική διοίκηση δέν έχει λόγον ύπερξίως, διότι πλήρης ειρήνη επικρατεί έν τῷ τόπῳ, και διότι οι αϊγύπτιοι έχουν τά στοιχεία εκείνα τά όποια ήμπορούν να ύπερασπισθούν και τής Εξωρώπης τά συμφέροντα και του πολιτισμού.

— Οι μιν λοιπόν θέλουν πλήρη αυτοδιοίκησην και ανεξαρτησίαν, οι δέ ζητούν να φύγουν οι άγγλοι άπ' εκεί διότι ό τόπος είνε μέρος τής Τουρκικής αυτοκρατορίας.

— Κατά πόσον τά κινήματα αυτά έχουν ρίζας βαθείας είνε δύσκολον ν' άποφασθῇ κανείς όριστικώς.

— Τό όργανον του Μουσταφά Κάμελ επιτίθενται όχι μόνον έναντίον τών "Αγγλων άλλα και όλων τών Εύρωπαίων.

— Καί μυρίζουν κίπως τόν φανατισμόν εκείνον ό όποιος ύπήρξε τοσον έλεύθερος εις τήν "Ανατολήν κατά τά τελευταία εκατόν έτη.

— Ο Μουσταφά Κάμελ είνε πλουσιώτατος, εύγενέστατος άνθρωπος, γνώστης τής γαλλικής, ό όποιος κάμνει χρήση άκίμης και αυτοκινήτου.

— Ταξιδεύει στην Εύρώπη συχνά. "Ηλθεν εις συνάφειαν με πολλούς φιλελευθέρους έν Λονδίνω και ιδίως με τόν διάσημον δημοσιολόγον κ. Μπλάντ, τόν γνωστόν συνήγορον του "Αραβή κατά τό 1881.

— Κατά τόν Μπλάντ, ό Μουσταφά Κάμελ δέν κάμνει άλλο παρά συνεχίζει τό έργον εκείνου δι' ειρήνικης επαναστάσεως.

— Καί τόν παρουσιάζει εις τό άγγλικόν κοινόν ως τόν Κοσσούθ της Ναιλορρύτου.

— Τό ιδιαίτερον χαρακτηριστικόν εις τήν ύπόθεσιν αυτήν είνε ότι τά περισσότερα ίθαγενή φύλλα επιτίθενται κατά του Κάμελ και γελοιοποιούν τόν Μπλάντ.

— Πρώτον άμφισβητούν τήν εilikρίνειαν του άγώνος του. Δεύτερον, ύπερβρίζουν ότι ό δόθεν ήγέτης τίποτε άλλο δέν είνε παρά μισθωτός του Σουλτάν Χιμήτ, θέλοντος να βάλῃ χέρι επί τής χώρας έν ηνης... δια να τήν διοικήσῃ όπως τό κριτος του.

— Τό χαμητικόν όμως σύστημα τό άποστρέφονται οι Αϊγύπτιοι.

— "Η κατηγορία είνε πολύ σοβαρά, είνε δέ πιστευτή καθόσον προέρχεται εκ τών συμπατριωτών αυτών του Μουσταφά.

— Τα εκεί Εύρωπαϊκά φύλλα εκμεταλλεύονται βεβαίως με επανειληπτήν έκτασιν τά επχειρήματα ταύτα και τά ρίπτουν στο πρόσωπον του Κάμελ.

— Δέν προδίδεται κανείς καλύτερον παρά από τους φίλους του, λέγουν τά φύλλα ταύτα. Καί άμέσως κατόπιν δημοσιεύουν κανέν άπιστομον ήρδοφώνου έφημερίδας, περιγράφον τόν ήγέτην με μεγαλάνο χρώματα.

— Τό μη ήθικόν στοιχείον και τά όργανά των ύπερβρίζουν έν τώπως, ότι δέν ύπάρχει έθνικόν Αϊγυπτιακόν κίνημα, ότι ό Κάμελ λαμβάνει τό σύνθημα από τήν Κωνσταντινούπολιν, ότι ό σκοπός του δέν είνε να κίμῃ τήν χώραν αυτόνομον, άλλα να δημιουργήσῃ κίνημα κατά τών Εύρωπαίων, να τούς εκδιώξῃ και να καταστήσῃ τήν χώραν επαρχίαν τουρκικήν.

— "Επεισον χαρακτηριστικόν σημείον του ζητήματος είνε ότι όλοι οι μη ήθαγενείς, έλληνες, γάλλοι, ίταλοι, αρμένιοι, είνε ύπερμαχοί τής "Αγγλικής κατοχής, τήν όποιαν θεωρούν ύπερασπίζουσιν γενικώς τά εύρωπαϊκά συμφέροντα.

— "Ενας άλλος άποψησμός των είνε ότι οι αϊγύπτιοι δέν είνε άκίμη ούτε δι' ανεξαρτησίαν ούτε δι' αυτοδιοίκησην.

— Είς αυτό όμως εύρίσκουσιν άντιπάλους και μεταξύ τών αντιπάλων του Κάμελ.

— Οι Κόπτες, οι όποιοι είνε χριστιανοί ήθαγενείς, και κατάγονται από τους παλαιούς αϊγυπτίους, ως τό άποδεικνύει ή σύγκρισις τής φυσιογνωμίας των, με τές μουσουλμάνους, επικαλούνται τόν παλαιόν πολιτισμόν και τήν νυν πρόδόν των.

— Οι δέ Μουσουλμάνοι αϊγύπτιοι επικαλούνται τήν σύγχρονον

τορίαν τής χώρας το έκπαιδευμένον έργον του Μωχμέτ Άλή και του Ισμαήλ πασά.

— Παραπονούνται ότι οι άγγλοι βεβληθέν έπαισόν τά κυριώτατας θίσεις και τά όίρουν εις άγγλους. Καί ότι δέν έκτενέ (χρως) τής αυτόνόμου διοικήσεως πού είχαν πρό 25 ετών.

— "Υπάρχουν όμως και οι μετροπικιστες, οι όποιοι ζητούν να ύψώσουν τόν αϊγυπτιακόν λαόν ήθικώς και τόν έτοιμάσουν δια τό μέγα έργον τής ανεξαρτησίας.

— Πρός τοῦτο ήρχισαν κίνημα λαμβάνόν διαστάσεις, δια τήν ίδρυσιν έθνικού Πανεπιστημίου, συλλέξαντες μέχρι τούδε περί τής 30,000 λιρών.

— Εν τῷ μεταξύ όμως οι άγγλοι εξακολουθούν τό έργον των, ό στρατός τής κατοχής αύξάνει ως και ή άγγλική ύπαλληλις, ή όποια πυρετωδώς καταγίνεται εις τήν εκμάθησιν τής αϊγυπτιακής.

— Καί ό Λόρδος Κρμεν έτοιμάζει σχέδιον Νομοθετικού Συμβουλίου με αντιπροσώπους όλων τών έθνικοτήτων.

— "Ησως και μάρτυρες του αϊγυπτιακού κινήματος δέν έφάνησαν άκίμη. Καί τοῦτο έξηγεῖ τές δυνατές και άσφοδές κορεσίδες τών εύρωπαίων φύλλων κατά τών έθνικων αϊγυπτίων.

ΔΕΙΚΝΗΤΟΣ.

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ

Εις τά χωρία "Αγ. Βασιλείου (δέκα άγγλ. μιλια δυτικώς τής Λευκωσίας) Συλλοβραν και Περιστεριωναν (Μάρρου) ανεφάνη ισχάτως ή επιδημία εύλογιά μετά σοβαράς έντάσεως, προσβαλόνσα ιδίως μικρά παιδιά, πλείστα τών όποιων απέθανον. Ο έπαρχ. Ιατρός Λευκωσίας έπισκέπτεται τά προσβεβλημένα μέρη.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΡΥΟ

Κυριε Συντάκτα,

Μαθητής Ι Μέσα σ' αυτήν τήν πικρήν ξενυχτή και διαβάσει: "Οποιος τόν βλέπει νομίζει πως θα γίνῃ σοφός δια μιας. Καί πως όχι. Κατώρθωσε να άραδιάζῃ τά έργα του Πραξιτέλους, ένα ένα, και διακρίνει τούς μαθητάς του Φειδίου στην έντέλειαν. Περιγράφει τά άρχαία έργα με μαθηματικήν ακρίβειαν, και τότε έλλη τα όποια όμως εις ήμεις τούς κοινούς θνητούς είνε άκατάληπτα. "Ακούω πολλούς να θέλουν πρακτικά σχολάς, μαθητικά μαθήματα, ξένες γλώσσας. "Εχουν μέγα λάθος. Εὔτε ό έμπορος εὔτε ό γλωσσομαθής μπορεί να δοξασθῇ και άθανάτισθῇ. Εὔτε ό άρχαιολόγος και πρό πάντων εὔτε στην Κύπρον, πού τό έργον αυτό είνε, μπρούμεν να εῖπωμεν, έμεταλλάσσον. Καί ό άπόφοιτος του Γυμνασίου με τές άρχαιολογικάς του γνώσεις μπορεί να ξαφνι να γίνῃ έπ' έφορος τών άρχαιοτήτων και τό όνομά του να συνδεθῇ τό κάτω κάτω με τήν άρχαιολογίαν τής πατρίδος του. Τι θίλει καλύτερο; Μπορεί... να γίνῃ και πλούσιος. μήπως δέν τυνεθῇ τό έξιον και με τόν Σίλημαν; Δι' εὔτα. Εγώ συμφωνώ με τούς διευθύνοντας τό γυμνάσιον, και δέν θέλω εὔτε πρακτικά, σχολικά, εὔτε έμπορικά, άλλα άρχαιολογίαν και πάλιν άρχαιολογίαν. Λευκωσία, 2 ύπό τό μηδέν, 1907.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ Β'.

Κομανδαρία.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΩ ότι εις Σκάλαν, έν τῇ οικίᾳ Σπύρου Φωτισίου, έχω Κομανδαρίας εκλεκτάς, 2—8 ΕΤΩΝ. Οι επιθυμούντες ν' αγοράσωσιν ή άπειθυνθώσιν προς τόν έν Λάρνακι κ. Γεώργιον Χριστοδουλδην, συνοικία Χρυσοπολιτισσης. "Η πώλησις γίνεται από μιας μέχρι πεντακσίων κουζών.

Χ. Τρεγγίδης (χωρον Πίρα.)

Ενοικιάζεται άντι 42 λιρών έτησίως ή έξοχική οικία τοῦ Ε. Αχιλλέως Χριστοφίδου, κειμένη προς άνατολάς τών άγίων "Ουαλογητῶν, έν ῇ κατῴκει ό κ. Μπίβαν. Πληροφορίαι παρά τῷ Ιδιοκ-ήτῃ.

Ο «ΚΥΠΡΙΟΣ» εκδίδεται εκ τῷ γραφείου αυτού έν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης έν Λευκωσίᾳ. Οι όροι τῶν συνδρομῶν έχουσιν ως άκολουθως:

Διά τές πόλεις τής Κύπρου, ετήσια 12 σελ. Διά τά χωρία σελ. 10, δια τούς Διδασκαλους και τούς Ιατροφύλακας σελ 8. "Αγγελίαι δια μίαν φοράν προς 2 γρ. τήν γραμμήν. Κυβερνητικαί άγγελίαι γρ. 2 1) ή γραμμή. Διά δ.α.τ.β. εις αίτεται συμφωνίαι: "Εκάστη ετήσια συνδρομή περιλαμβάνει 52 αριθμούς.

Διευθυντής υπεύθυνος Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΓ.